

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 571

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 31 iulie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECRETE				
547.	— Decret privind conferirea Ordinului <i>Meritul Cultural</i> în grad de <i>Comandor</i>	2		
548.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2		
549.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3		
550.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 335 din 12 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar	4–6			
Decizia nr. 350 din 24 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată	6–11			
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
431.	— Ordin al ministrului pentru societatea informațională privind retragerea de pe piață, interzicerea comercializării și utilizării unui aparat neconform de tip jammer, model 3G GSM GP-2008D introdus pe piața din România de către Societatea OFERTESHOP GROUP — S.R.L.		11	
		700.	— Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea Regulamentului de avizare, recepție și înscriere în evidențele de cadastru și carte funciară	12
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ				
		799.	— Decizie privind sancționarea Societății CAROL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare	13
		800.	— Decizie privind aprobarea cererii de retragere a autorizației Societății MKB ROMEXTERRA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	14
		802.	— Decizie privind sancționarea Societății INTERLAND BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a activității	15
ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR				
		79.	— Decizie privind desemnarea organismului de gestiune colectivă Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR) drept colector al remunerațiilor cuvenite producătorilor de fonograme pentru retransmiterea prin cablu	16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind conferirea Ordinului *Meritul Cultural*
în grad de *Comandor***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 7 lit. A și ale art. 10 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată,

în semn de înaltă recunoaștere și apreciere pentru întreaga sa carieră închinată artei lirice românești și internaționale, impunându-se ca un exponent de prim rang al școlii românești de canto și contribuind, pe această cale, la promovarea României în lume,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul Cultural* în grad de *Comandor*, categoria B — „Muzică”, maestrului Octavian Naghiu, tenor.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 30 iulie 2014.
Nr. 547.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 579/2014,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Maria Cotea, judecător la Tribunalul Hunedoara, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 30 iulie 2014.
Nr. 548.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 677/2014,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Gheorghe Popescu, judecător la Tribunalul Dâmbovița, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 30 iulie 2014.

Nr. 549.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. f) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 857/2014,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Aurel Ștefan Tripa, judecător la Judecătoria Ineu, se eliberează din funcție ca urmare a condamnării definitive pentru săvârșirea unei infracțiuni.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 30 iulie 2014.

Nr. 550.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 335**

din 12 iunie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Constantin Fuior în Dosarul nr. 12.062/63/2013 al Tribunalului Dolj — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 102D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, menționând jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011 și Decizia nr. 291 din 23 mai 2013, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 30 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 12.062/63/2013, **Tribunalul Dolj — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție invocată de Constantin Fuior într-un dosar având ca obiect refuzul de soluționare a unei cereri.**

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată, în esență, că, potrivit art. 28 lit. b) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, coroborat cu pct. 2 alin. (1) și (2) din anexa nr. IV/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și art. 3 din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, dar și cu celelalte acte normative menționate în cuprinsul cererii de chemare în judecată, polițistul care iese la pensie beneficiază de drepturi compensatorii pentru condițiile speciale și riscurile pe care le implică exercitarea profesiei.

6. Cuantumul acestor drepturi este stabilit prin Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice. De aceste drepturi au beneficiat toți polițiștii ieșiți la pensie, începând din anul 2002 și până în 2011 când Guvernul României a dispus suspendarea lor, prin emiterea unor ordonanțe de urgență anuale. Măsurile financiare dispuse prin Legea nr. 283/2011 aduc atingere înseși substanței drepturilor bănești vizate, atât timp cât suspendarea drepturilor respective nu are un termen-limită.

7. Autorul excepției apreciază că suspendarea drepturilor amintite, an de an, fără a exista o precizare în privința termenului când acordarea drepturilor va fi reluată, echivalează cu o suspendare pe termen nelimitat sau chiar cu o anulare a acestor drepturi. În mod evident, neacordarea drepturilor creează o situație de discriminare în raport cu polițiștii care au ieșit la pensie înainte de apariția ordonanțelor de urgență amintite.

8. **Tribunalul Dolj — Secția de contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia potrivit căreia excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța arată că drepturile invocate de autorul excepției reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional, neavând, deci, un caracter fundamental.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Acesta menționează deciziile Curții Constituționale nr. 1.576 din 7 decembrie 2011 și nr. 291 din 23 mai 2013.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 9 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar. Curtea reține că Legea nr. 283/2011 aprobă cu modificări și completări Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 pentru reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar. Astfel, Legea nr. 283/2011, prin articolul său unic, pe de-o parte, modifică titlul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010, titlu care va avea următorul cuprins: „*Ordonanță de urgență pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar*”, iar, pe de altă parte, introduce un nou articol, art. II, în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010. Așa fiind, Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. II art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ordonanță de urgență publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, și aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011, a căror aplicare a fost prorogată și pe anul 2013 prin art. 2 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012. Prevederile de lege criticate prevăd că „*În anul 2012 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă*”.

13. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că acest text de lege aduce atingere dispozițiilor constituționale ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale. De asemenea, arată că sunt încălcate și dispozițiile art. 20 din Constituție, referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, prin raportare la art. 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 2 paragraful 2 privind sfera de aplicare din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

15. Astfel, prin Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012, și Decizia nr. 291 din 23 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 27 iunie 2013, Curtea a statuat că măsurile financiare criticate sunt prevăzute prin Legea nr. 283/2011, „al cărei conținut urmărește

nu doar aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 care modifică dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2008, dar și completarea măsurilor financiare dispuse prin aceste acte normative în sensul adaptării acestora la condițiile economice actuale marcate de traversarea unei perioade de criză, atât la nivel național, cât și mondial, și de imperativul reechilibrării situației economice a țării, care impune, între altele, reducerea ori limitarea unor cheltuieli bugetare destinate plății unor drepturi bănești”.

16. Cu acele prilejuri, Curtea a constatat că Legea nr. 283/2011 reglementează o serie de măsuri cu caracter financiar, având impact asupra unei game largi de drepturi de natură bănească de care se bucură o serie de categorii socio-profesionale, drepturi ce își au izvorul fie în Legea fundamentală, fie în alte acte normative. Referitor la prevederile de lege criticate, prin decizia menționată, Curtea a reținut că acestea se referă la indemnizațiile acordate cu prilejul ieșirii la pensie, retragerii, încetării raporturilor de serviciu ori trecerii în rezervă. Or, aceste drepturi reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional. Așa fiind, Curtea a constatat că drepturile afectate de textul de lege criticat nu sunt consacrate la nivel constituțional, neavând în consecință un caracter fundamental, astfel încât dispozițiile art. 53 din Constituție nu sunt incidente, acestea având în vedere doar restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale.

17. Curtea a constatat, totodată, că prevederile de lege criticate nu creează discriminări între persoane aflate într-o situație identică.

18. În acest context, Curtea a reținut că măsurile financiare dispuse prin Legea nr. 283/2011 nu aduc atingere înseși substanței drepturilor bănești vizate, ci doar amână acordarea acestor indemnizații pe o durată limitată de timp, pentru a nu se crea o datorie bugetară imposibil de acoperit, în contextul unui echilibru financiar marcat de criză.

19. De altfel, Curtea a statuat că măsurile financiare criticate sunt necesare într-o societate democratică tocmai pentru menținerea democrației și salvagardarea ființei statului, fiind în același timp proporționale cu scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat). În egală măsură, Curtea a considerat că există un echilibru echitabil între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

20. În fine, Curtea a reținut că legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor. De asemenea, va putea dispune modificarea sau chiar încetarea acordării măsurilor de protecție socială luate, fără a fi necesar să se supună condițiilor art. 53 din Constituție, întrucât acest text constituțional privește numai drepturile consacrate de Legea fundamentală, iar nu și cele stabilite prin legi.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin Fuior în Dosarul nr. 12.062/63/2013 al Tribunalului Dolj — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. II art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 350

din 24 iunie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată, excepție ridicată de Asociația Furnizorilor de Produse Medicale din București în Dosarul nr. 2.682/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 860D/2013.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, avocatul Mădălin Irinel Niculeasa, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată. Acesta reiterează, în esență, argumentele

susținute în fața instanței de judecată cu ocazia invocării acestei excepții și arată că adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 s-a realizat cu încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (4), deoarece simpla invocare a „necesității” nu constituie o motivare a urgenței și a situației extraordinare, astfel încât nu se impunea desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată prin intermediul unei ordonanțe de urgență. De asemenea, apreciază că prin actul normativ criticat a fost încălcat și principiul descentralizării administrației publice locale, consacrat de art. 120 alin. (1) din Constituție, sub aspectul descentralizării decizionale, motiv pentru care apreciază că, și din acest punct de vedere, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2012 este neconstituțională.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, apreciind că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2012 nu contravine dispozițiilor constituționale invocate de autoarea excepției. În acest sens, apreciază că, în ceea ce privește motivarea situației extraordinare și urgența care impunea adoptarea acesteia, critica este neîntemeiată. Astfel, arată că elementele prezentate în preambulul ordonanței de urgență criticate vizează interesul general public, care determină adoptarea de soluții imediate în vederea protejării intereselor naționale din activitatea medicală.

5. În ceea ce privește susținerea privind încălcarea art. 120 alin. (1) din Constituție, reprezentantul Ministerului Public arată că, așa cum s-a reținut în preambulul ordonanței de urgență criticate, în cazul în care nu se recurgea la organizarea achizițiilor publice printr-un sistem centralizat care să asigure folosirea eficientă și cu maximă responsabilitate a resurselor

financiare alocate, consecințele negative asupra pacienților erau evidente prin scăderea calității serviciilor medicale și insatisfacția declarată a acestora față de sistemul medical. Arată că, potrivit art. 2 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2012, prevederile actului normativ criticat nu se aplică achizițiilor a căror sursă de finanțare este asigurată din fonduri alocate de autoritățile administrației publice locale, donații, sponsorizări și fonduri din proiecte cu finanțare rambursabilă și nerambursabilă. Apreciază că prin implementarea noului sistem de achiziții publice centralizate nu sunt încălcate principiile constituționale invocate de autoarea excepției, respectiv principiul descentralizării și cel al liberei concurențe.

6. De asemenea, consideră că nu poate fi reținută nici susținerea privind încălcarea art. 11 alin. (1) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului, precum și a art. 102 coroborat cu art. 106 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, prevederile legale criticate constituind o aplicare a acestor norme europene.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 27 septembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 2.682/2/2013, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată.** Excepția a fost ridicată de Asociația Furnizorilor de Produse Medicale din București într-o cauză având ca obiect pretenții.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că actul normativ criticat a fost adoptat cu încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât, în justificarea urgenței, Guvernul a invocat, în principal, aspecte care vizează necesitatea reducerii cheltuielilor în sistemul de sănătate. În acest sens, apreciază că nu există o justificare obiectivă și cuantificabilă a reducerii cheltuielilor și a pierderilor în cazul în care procedura de achiziție publică se va desfășura prin intermediul unei unități centralizate, după cum nu se justifică nici necesitatea de a transforma, într-un timp scurt, Ministerul Sănătății într-o unitate centralizată, eludându-se, astfel, calea procedurii legislative obișnuite. Autoarea excepției consideră că modalitatea în care se desfășoară, în prezent, achizițiile publice pentru produsele medicale, mai precis la nivelul fiecărei unități sanitare, nu este străină de voința Guvernului, întrucât procedura generală de desfășurare a achizițiilor publice este reglementată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii. De altfel, în opinia autoarei excepției, lipsa urgenței și caracterul precar al motivării acesteia în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 rezultă din „atitudinea contradictorie a Guvernului cu privire la măsurile de eficientizare a sistemului sanitar, în general, și cu privire la măsurile de descentralizare decizională în acest domeniu”. Se arată că Guvernul folosește aceleași argumente pentru a justifica atât centralizarea decizională în ceea ce privește achizițiile publice, cât și descentralizarea decizională, fapt ce denotă, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, că motivarea urgenței a devenit pentru Guvern o simplă formalitate, lipsită de substanță, care folosește același set standard de justificări pentru orice măsură luată. Totodată, se arată că adoptarea ordonanței de urgență criticate a fost efectuată cu nerespectarea principiilor transparenței decizionale, așa încât proiectul

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 nu a respectat cerințele privind informarea și consultarea societății civile.

9. Autoarea excepției susține, de asemenea, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2012 încalcă principiul constituțional al descentralizării administrației publice locale, sub aspectul descentralizării decizionale. În acest sens, arată că acest act normativ stabilește măsuri contrare principiului descentralizării și contrar tendinței de transfer a competențelor decizionale de la Ministerul Sănătății către autoritățile administrației publice locale, motiv pentru care consideră că desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată pentru unitățile sanitare din rețeaua autorităților administrației publice locale este nelegală. Această situație este contrară principiului descentralizării, întrucât îndepărtează polul decizional cu privire la necesitățile de produse medicale de la autoritățile administrației publice locale către Ministerul Sănătății. Or, esența descentralizării în domeniul sănătății este reprezentată de transferul competenței decizionale către autoritățile locale. Se susține că prin măsura desemnării Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată se aduce atingere atât principiului subsidiarității, întrucât decizia administrativă se îndepărtează de cetățean, revenindu-se la sistemul concentrării atribuțiilor la autoritatea centrală, în detrimentul asigurării calității și accesului la servicii medicale de calitate, cât și principiul stabilității și predictibilității, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2012 se îndepărtează de la tendința de descentralizare decizională.

10. Se arată, totodată, că actul normativ criticat încalcă principiul constituțional al liberei inițiative și concurenței, deoarece prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2012 se instituie un adevărat monopol al Ministerului Sănătății asupra achizițiilor de produse medicale, monopol ce se exercită, pe de o parte, față de toate unitățile sanitare publice, iar pe de altă parte, pentru produsele decise de Ministerul Sănătății. Prin urmare, singura autoritate care decide, în final, asupra produselor pentru care procedura de achiziție se va desfășura în regim centralizat este Ministerul Sănătății.

11. Apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2012 este neconstituțională și din perspectiva dreptului comunitar, relevantă fiind în acest sens încălcarea art. 11 alin. (1) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului. Totodată, apreciază că acordarea unui drept exclusiv Ministerului Sănătății în privința achizițiilor publice încalcă și prevederile art. 106 raportate la art. 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

12. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate. În acest sens, instanța arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2012 a fost adoptată în conformitate cu dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție, actul normativ criticat fiind în deplină concordanță cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, care transpune Directiva 2004/18/CE, Directiva 2004/17/CE, Directiva 1989/665/CCE și Directiva 1992/13/CCE.

13. Instanța apreciază că nu a fost încălcat nici principiul descentralizării, al autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice locale, consacrate de art. 120 alin. (1) din Constituție. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 136/2001, prin care s-a reținut că dispozițiile constituționale ale art. 120—122 se referă la „principiul autonomiei locale în cadrul organizării administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, iar nu la existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal, care este general obligatoriu”. Principiul autonomiei locale nu exclude obligația autorităților administrației publice locale de a

respecta legile cu caracter general, aplicabile pe întreg teritoriul țării, recunoscând existența unor interese locale specifice, dar care nu sunt în contradicție cu interesele naționale.

14. De asemenea, consideră că nu poate fi reținută nici încălcarea principiilor liberei inițiative și concurenței, consacrate de art. 135 alin. (1) din Constituție, deoarece, în opinia autoarei excepției, Ministerul Sănătății deține monopolul asupra unităților medicale din rețeaua proprie și asupra celor din rețeaua autorităților administrației publice locale, dar și asupra produselor medicale aprobate și asupra procedurii centralizate. Față de această critică, instanța apreciază că, în speță, nu se poate reține nerespectarea principiului liberei concurențe atât timp cât operatorilor economici, persoane aflate în aceeași situație juridică, le sunt aplicabile aceleași reguli de acces și proceduri în cazul aplicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012, cu atât mai mult cu cât desfășurarea procedurii are loc în sistem centralizat, prin Ministerul Sănătății, pentru toate spitalele, inclusiv cele din rețeaua autorităților locale.

15. Totodată, instanța reține că, prin Decizia nr. 320/2013, Curtea s-a pronunțat asupra constituționalității Legii nr. 184/2013 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată, respingând, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate în raport cu criticile formulate.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, referitor la susținerea potrivit căreia adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 s-a realizat cu încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție, Guvernul arată că „doar Curtea Constituțională poate face aprecieri cu privire la întrunirea de către acest act normativ a condiției privind existența situației extraordinare”.

18. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 120 alin. (1) din Constituție, Guvernul apreciază că această critică este neîntemeiată. Astfel, invocă Decizia nr. 320/2013, prin care Curtea Constituțională a constatat că „nu se poate reține nicio imixtiune a Ministerului Sănătății, ca autoritate centrală, în procedura de achiziție a unor bunuri din fonduri ale comunităților locale și nici «naționalizarea» resurselor financiare ale comunităților locale”. De asemenea, arată că, prin Decizia nr. 154/2004, Curtea a statuat că principiului autonomiei locale, consacrat de art. 120 alin. (1) din Constituție, „nu presupune totală independență și competența exclusivă a autorităților publice din unitățile administrativ-teritoriale, ci acestea sunt obligate să se supună reglementărilor legale general valabile pe întreg teritoriul țării, dispozițiilor legale adoptate pentru protejarea intereselor naționale”.

19. Totodată, a reținut faptul că, în măsura în care operatorilor economici le sunt aplicabile aceleași reguli de acces și proceduri în materia achizițiilor publice, nu există o încălcare a principiului liberei concurențe.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului prezent, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 794 din 26 noiembrie 2012, aprobată cu completări prin Legea nr. 184/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 26 iunie 2013, cu modificările ulterioare.

23. Autoarea excepției de neconstituționalitate consideră că actul normativ criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (4) privind delegarea legislativă, art. 120 alin. (1) privind principiul descentralizării și art. 135 alin. (1) privind principiul liberei concurențe. De asemenea, raportat la dispozițiile art. 148 alin. (2) din Constituție referitoare la integrarea în Uniunea Europeană, apreciază că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 contravin art. 11 alin. (1) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (Directiva 2004/18), precum și art. 102 coroborat cu art. 106 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 320 din 19 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 8 iulie 2013, s-a pronunțat asupra obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată. Prin această decizie, Curtea a respins ca neîntemeiată obiecția de neconstituționalitate și a constatat că Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 este constituțională în raport cu criticile formulate.

25. În prezenta cauză, Curtea urmează a se pronunța, pe de o parte, asupra unor aspecte ce se constituie în critici de neconstituționalitate extrinsecă, iar, pe de altă parte, asupra criticilor de neconstituționalitate intrinsecă a ordonanței de urgență supuse controlului.

26. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2012 a fost adoptată în temeiul delegării legislative, respectiv a dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, potrivit cărora „Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora”. Guvernul arată care a fost scopul adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012, atât în preambulul acestei ordonanțe de urgență, cât și în expunerea de motive a Legii nr. 184/2013 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată, motivând situația extraordinară și urgența care au impus adoptarea acesteia.

27. Astfel, Curtea reține că autoarea excepției de neconstituționalitate susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2012 a fost adoptată cu încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât situația extraordinară și urgența invocate de Guvern sunt inexistente, motivarea acestora devenind o simplă formalitate lipsită de substanță. Referitor la exigențele constituționale cuprinse în art. 115 alin. (4), privind existența unei situații extraordinare, care să justifice urgența adoptării unei ordonanțe de urgență și a cărei reglementare nu poate fi amânată, Curtea constată că, prin Decizia nr. 255 din

11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, a statuat că situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea, cu prilejul revizuirii Constituției, în anul 2003, a sintagmei „a căror reglementare nu poate fi amânată”. De asemenea, prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, Curtea a mai statuat că, pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție, este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public.

28. Raportând aceste criterii de analiză la cauza prezentă, Curtea constată că, în preambulul ordonanței de urgență criticate, existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu putea fi amânată și urgența sunt justificate de Guvern prin „necesitatea de a reduce pierderile nejustificate și de a echilibra raportul dintre veniturile alocate sistemului de sănătate și cheltuielile efective făcute pentru achiziția de medicamente, materiale sanitare, echipamente medicale, echipamente de protecție, servicii, combustibili și lubrifianți pentru parcul auto, prin obținerea unor produse de calitate la prețuri cât mai mici”, de „necesitatea transformării într-un timp scurt a Ministerului Sănătății într-un integrator al derulării procedurilor de achiziție de medicamente, materiale sanitare, echipamente medicale, echipamente de protecție, servicii, combustibili și lubrifianți pentru parcul auto necesare unităților sanitare cu paturi și serviciilor de ambulanță pentru desfășurarea activității medicale pentru anul 2013”, precum și de faptul că „sistemul de achiziții centralizate este folosit de mai multe state din Europa care au obținut reduceri de prețuri consistente, de aproximativ 10—30%”. Guvernul a motivat, de asemenea, că „În cazul în care nu se recurgea la organizarea achizițiilor publice printr-un sistem centralizat care să asigure folosirea eficientă și cu maximă responsabilitate a resurselor financiare alocate, consecințele negative asupra pacienților deveneau evidente prin scăderea calității serviciilor medicale și insatisfacția declarată a acestora față de sistemul medical”.

29. De asemenea, așa cum reiese din Nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012, prin organizarea de proceduri de achiziție la nivel național s-a urmărit schimbarea variațiilor de preț, continuitate în achiziționarea produselor și serviciilor, calitate uniformă a produselor și serviciilor, gestionarea eficientă a resurselor financiare alocate, precum și un preț de achiziție scăzut.

30. În acest context, Curtea reține că scopul măsurii criticate îl reprezintă îmbunătățirea stării de sănătate a populației, gestionarea eficientă a resurselor financiare alocate, achiziționarea de produse și servicii de calitate și stabilirea unor variații mai mici de preț. Așa fiind, Curtea apreciază că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, în cauză fiind o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă, independentă de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public, astfel încât nu poate fi reținută critica privind încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție.

31. Cu privire la criticile de natură intrinsecă formulate, Curtea reține că autoarea excepției de neconstituționalitate susține că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 contravin dispozițiilor art. 120 alin. (1) din Constituție. Cu privire la autonomia publică locală, Curtea constată că aceasta este definită, potrivit art. 3 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, și a Cartei europene a autonomiei locale, ca fiind „dreptul și capacitatea efectivă a autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, treburile publice, în condițiile legii”. De asemenea, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea

nr. 215/2001, republicată, autonomia locală este numai administrativă și financiară, fiind exercitată pe baza și în limitele prevăzute de lege.

32. În jurisprudența sa, exemplu fiind Decizia nr. 154 din 30 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 mai 2004, referitor la principiul autonomiei locale, Curtea Constituțională a statuat că „acest principiu nu presupune totală independență și competență exclusivă a autorităților publice din unitățile administrativ-teritoriale, ci acestea sunt obligate să se supună reglementărilor legale general valabile pe întreg teritoriul țării, dispozițiilor legale adoptate pentru protejarea intereselor naționale”. De asemenea, prin Decizia nr. 136 din 3 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 16 octombrie 2001, Curtea a reținut că dispozițiile constituționale ale art. 120—122 se referă la „principiul autonomiei locale în cadrul organizării administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, iar nu la existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal, care este general obligatoriu”.

33. În cauza de față, Curtea constată că „interesul” avut în vedere de legiuitor prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 rezidă în realizarea unui cadru juridic adecvat, necesar protejării intereselor naționale din activitatea medicală. Legat de acest aspect, prin Decizia nr. 320 din 19 iunie 2013, Curtea a reținut că „reprezentanții ai Organizației Mondiale a Sănătății, care au analizat programul național de tratament al tuberculozei, în cadrul unui raport, consideră că sistemul achizițiilor centralizate va putea aduce economii importate la unele medicamente cumpărate. Totodată, apreciază că trecerea la un nou sistem centralizat va maximiza puterea cumpărătorului, concomitent cu îmbunătățirea semnificativă a transparenței și posibilitatea supravegherii unui număr mic de contracte”.

34. De asemenea, prin decizia precitată, Curtea a reținut că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 se aplică și achizițiilor a căror sursă de finanțare este asigurată într-o proporție de minimum 10% din fondurile Ministerului Sănătății, însă, atât timp cât Ministerul Sănătății contribuie cu fonduri, chiar și în procent de 10%, este firesc să își impună reglementări care să înlăture cheltuirea ineficientă a acestora. Prevederile actului normativ criticat nu se aplică achizițiilor a căror sursă de finanțare este asigurată din fonduri alocate de autoritățile administrației publice locale, donații, sponsorizări și fonduri din proiecte cu finanțare rambursabilă și nerambursabilă, astfel încât Curtea constată că nu se poate reține încălcarea principiului autonomiei locale sub aspect financiar.

35. O altă critică a autoarei excepției se referă la faptul că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2012 se instituie un monopol al Ministerului Sănătății asupra achizițiilor de produse medicale, cu încălcarea dispozițiilor art. 135 alin. (1) din Constituție. În acest context, Curtea remarcă faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2012 este în deplină concordanță cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, ordonanță care transpune Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii.

36. Potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012, Ministerul Sănătății a fost desemnat ca unitate de achiziții publice centralizată, care încheie acorduri-cadru în numele și pentru unitățile sanitare publice din rețeaua Ministerului Sănătății și rețeaua autorităților administrației publice locale, precum și pentru instituții publice aflate în subordinea sau în coordonarea Ministerului Sănătății. Potrivit art. 22 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, unitatea de achiziții centralizată este

o autoritate contractantă care achiziționează în nume propriu produse și/sau servicii, care sunt sau pot fi destinate unei/unor alte autorități contractante. Autoritatea contractantă atribuie contracte de achiziție publică sau încheie acorduri-cadru, în numele și pentru o altă/alte autorități contractante. În sensul art. 3 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, termenul de acord-cadru reprezintă înțelegerea scrisă intervenită între una sau mai multe autorități contractante și unul sau mai mulți operatori economici, al cărei scop este stabilirea elementelor/condițiilor esențiale care vor governa contractele de achiziție publică ce urmează a fi atribuite într-o perioadă dată, în mod special în ceea ce privește prețul și, după caz, cantitățile avute în vedere. De asemenea, potrivit Normelor metodologice pentru achiziția publică centralizată, la nivel național, de medicamente, materiale sanitare, echipamente medicale, echipamente de protecție, servicii, combustibili și lubrifianți pentru parcul auto, emise în temeiul art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2012 și aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.292/2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 20 decembrie 2012, în calitatea sa de unitate de achiziții publice centralizată, conferită în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012, Ministerul Sănătății, prin structura de specialitate, organizează și desfășoară licitații publice, la nivel național, pentru achiziția de medicamente, materiale sanitare, echipamente medicale, echipamente de protecție, servicii, combustibili și lubrifianți pentru parcul auto. În baza licitațiilor desfășurate, unitatea de achiziții publice, centralizată, încheie acorduri-cadru în numele și pentru unități sanitare publice. În baza acordurilor-cadru, unitățile sanitare încheie și derulează contracte subsecvente cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 și ale Hotărârii Guvernului nr. 925/2006 pentru aprobarea normelor de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractelor de achiziție publică din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, hotărâre publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 20 iulie 2006.

37. Ca atare, Curtea constată că prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 nu s-a încălcat principiului liberei concurențe, legiuitorul delegat urmărind apărarea unui interes public major, și anume sănătatea populației. De altfel, Curtea apreciază că prin procedura achizițiilor centralizate s-a urmărit, pe lângă gestionarea eficientă a resurselor financiare alocate și obținerea unor prețuri mai bune, asigurarea continuității în achiziționarea produselor și serviciilor și calitatea uniformă a acestora.

38. Autoarea excepției susține, totodată, că adoptarea ordonanței de urgență criticate a fost efectuată cu încălcarea principiilor transparenței decizionale. În acest context, Curtea observă că, potrivit art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 3 decembrie 2003, în cazul reglementării unei situații care, din cauza circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public, proiectele de acte normative se supun adoptării în procedura de urgență prevăzută de reglementările în vigoare. Procedura de adoptare a unei ordonanțe de urgență este reglementată de art. 115 alin. (4) din Constituție, precum și de Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, care prevede că proiectele de acte normative, în speță ordonanțele de urgență, trebuie însoțite de documentele de motivare, respectiv nota de fundamentare, care constituie instrumentul de prezentare și motivare al noii reglementări propuse. Curtea reține că Nota de

fundamentare privind adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 a fost publicată pe site-ul Guvernului României, la secțiunea „Proces legislativ”, în data de 20 noiembrie 2012, astfel încât nu poate fi primită susținerea potrivit căreia proiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 nu a respectat cerințele privind informarea și consultarea societății civile.

39. În susținerea neconstituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012, autoarea excepției arată că prevederile actului normativ criticat contravin art. 11 alin. (1) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (Directiva 2004/18), precum și art. 102 coroborat cu art. 106 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Referitor la acest aspect, prin Decizia nr. 1.596 din 26 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 18 ianuarie 2010, Curtea Constituțională a stabilit că nu este de competența sa să analizeze conformitatea unei dispoziții de drept național cu textul Tratatului de instituire a Comunității Europene (devenit Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene) prin prisma art. 148 din Constituție. O atare competență, și anume aceea de a stabili dacă există o contrarietate între legea națională și Tratatul CE, aparține instanței de judecată, care, pentru a ajunge la o concluzie corectă și legală, din oficiu sau la cererea părții, poate formula o întrebare preliminară în sensul art. 234 din Tratatul de instituire a Comunității Europene la Curtea de Justiție a Comunităților Europene. În situația în care Curtea Constituțională s-ar considera competentă să se pronunțe asupra conformității legislației naționale cu cea europeană, s-ar ajunge la un posibil conflict de jurisdicții între cele două instanțe, ceea ce, la acest nivel, este inadmisibil.

40. În ceea ce privește cererea de formulare a unor întrebări preliminare, Curtea reține că, în cauză, autoarea excepției a solicitat instanței de judecată să se adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o întrebare preliminară pentru a se stabili dacă o normă prin care este stabilită o unitate de achiziții publice centralizată este conformă cu dreptul Uniunii Europene. Procedura cererii preliminare prevăzută de art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene este un instrument de cooperare între Curtea de Justiție a Uniunii Europene și instanțele naționale, acestea din urmă având posibilitatea de a recurge la acest instrument în vederea lămuririi unor aspecte care țin de interpretarea dreptului Uniunii Europene și care sunt necesare pentru soluționarea litigiului. Așa cum s-a reținut în jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene, „interpretarea pe care, în exercitarea competenței care îi este conferită de art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Curtea de Justiție o dă unei reguli de drept comunitar clarifică și definește, atunci când este necesar, sensul și sfera acestei reguli, astfel cum aceasta trebuie sau ar trebui să fie înțeleasă și aplicată din momentul intrării sale în vigoare” (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 27 martie 1980, pronunțată în Cauza 61/79, *Denkavit italiana contra Amministrazione delle finanze dello Stato*, paragraful 16, Hotărârea din 2 februarie 1988, pronunțată în Cauza 24/86, *Blaizot contra Universității din Liege și alții*, paragraful 27, Hotărârea din 15 decembrie 1995, pronunțată în Cauza C-415/93, *Bosman și alții contra Union royale belge des sociétés de football association și alții*, paragraful 141). Însă, așa cum a reținut Curtea Constituțională prin Decizia nr. 921/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din 21 septembrie 2011, „Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu are competența să pronunțe o hotărâre care să vizeze constatarea validității sau nevalidității legii naționale. Consecința unei anumite interpretări date Tratatului poate fi aceea ca o dispoziție a unei legi naționale să fie incompatibilă cu dreptul european”.

41. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Asociația Furnizorilor de Produse Medicale din București în Dosarul nr. 2.682/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL PENTRU SOCIETATEA INFORMAȚIONALĂ

ORDIN

privind retragerea de pe piață, interzicerea comercializării și utilizării unui aparat neconform de tip jammer, model 3G GSM GP-2008D introdus pe piața din România de către Societatea OFERTESHOP GROUP — S.R.L.

Având în vedere că Societatea OFERTESHOP GROUP — S.R.L. a încălcat prevederile art. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 88/2003 privind echipamentele radio și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea mutuală a conformității acestora, republicată,

în temeiul prevederilor art. 38, ale art. 39 lit. a) și ale art. 42 din Hotărârea Guvernului nr. 88/2003, republicată, precum și ale art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 548/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului pentru Societatea Informațională, cu modificările ulterioare,

ministrul pentru societatea informațională emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se dispune interzicerea comercializării și utilizării unui aparat neconform de tip jammer, model 3G GSM GP-2008D, introdus pe piața din România de către Societatea OFERTESHOP GROUP — S.R.L., București, str. Intrarea Părului nr. 30, bl. 59 bis, sc. 1, ap. 1, parter, sectorul 3, cod unic

de înregistrare nr. 29855082, înregistrată la registrul comerțului cu nr. J40/2299/2012.

Art. 2. — În vederea aplicării dispozițiilor prezentului ordin se notifică Societatea OFERTESHOP GROUP — S.R.L.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul pentru societatea informațională,
Alexandru-Răzvan Cotovelea

București, 18 iulie 2014.
Nr. 431.

GUVERNUL ROMÂNIEI
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN
privind aprobarea Regulamentului de avizare, recepție și înscriere în evidențele de cadastru și carte funciară

Având în vedere:

— dispozițiile art. 4 lit. a) și c), art. 20, art. 24 alin. (2) și art. 40 alin. (2) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— dispozițiile art. 1 alin. (5) din Ordinul viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, nr. 39/2009 privind aprobarea tarifelor pentru serviciile furnizate de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și unitățile sale subordonate și a taxei de autorizare pentru persoanele care realizează lucrări de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (12) din Legea nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de avizare, recepție și înscriere în evidențele de cadastru și carte funciară, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

a) Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 633/2006 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a birourilor de cadastru și publicitate imobiliară, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.049 din 29 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 634/2006 pentru aprobarea Regulamentului privind conținutul, modul de întocmire și recepție a documentațiilor cadastrale în vederea înscrierii în cartea funciară, publicat în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 1.048 din 29 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare;

c) Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 108/2010 privind aprobarea Regulamentului de avizare, verificare și recepție a lucrărilor de specialitate din domeniul cadastrului, al geodeziei, al topografiei, al fotogrammetriei și al cartografiei, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 9 aprilie 2010;

d) Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 186/2009 privind stabilirea termenelor de prestare a serviciilor furnizate de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și unitățile sale subordonate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 6 mai 2009, cu completările ulterioare.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare în 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Marius Arthur Ursu

București, 9 iulie 2014.
Nr. 700.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea Societății CAROL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, municipiul București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, consemnată în extrasul procesului-verbal al ședinței din data de 11 iunie 2014, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului efectuat în zilele de 2 aprilie 2014 și 4 aprilie 2014 la Societatea CAROL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, bd. Mărășești nr. 2B, bl. A, sc. 3, parter, spațiul 7, sectorul 4, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/3877/30.03.2011, cod unic de înregistrare 28274251/31.03.2011, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu nr. RBK 688/29.06.2011,

a constatat următoarele:

Societatea nu are sediu social destinat desfășurării activității pentru care a fost autorizat, la care să fie prezent în permanență un angajat al brokerului în cadrul programului zilnic de lucru, fiind astfel încălcate prevederile art. 2 lit. e) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010, cu modificările și completările ulterioare, ceea ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 8 alin. (2) lit. a) și k) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu retragerea autorizației de funcționare Societatea CAROL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, bd. Mărășești nr. 2B, bl. A, sc. 3, parter, spațiul 7, sectorul 4, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/3877/30.03.2011, cod unic de înregistrare 28274251/31.03.2011, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu nr. RBK 688/29.06.2011.

Art. 2. — (1) După data retragerii autorizației de funcționare, brokerului de asigurare i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea

daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea CAROL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. are obligația să își notifice clienții în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele de asigurare direct la asigurații.

(3) Societatea CAROL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. răspunde pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contracte, anterior comunicării prezentei decizii.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și se poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 18 iulie 2014.
Nr. 799.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind aprobarea cererii de retragere a autorizației Societății MKB ROMEXTERRA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în municipiul București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, cod de înregistrare fiscală 31588130, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, cu modificările și completările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, consemnată în extrasul procesului-verbal al ședinței din data de 18 iunie 2014, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului efectuat în perioada 17 aprilie 2014, 22 aprilie 2014 — 24 aprilie 2014, 28 aprilie 2014 și 30 aprilie 2014 la Societatea MKB ROMEXTERRA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, intrarea Poiana nr. 14, sectorul 1, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu numărul J40/14682/28.08.2008, cod unic de înregistrare 24395242/29.08.2008, și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu numărul RBK 543/20.01.2009,

a constatat următoarele:

Prin Decizia asociatului unic FN din 15 aprilie 2014, transmisă și înregistrată la Autoritatea de Supraveghere Financiară cu nr. RG/36212/16.04.2014, s-a decis: „retragerea autorizației de funcționare a societății în vederea stopării activității de brokeraj”.

În urma verificării prin sondaj a documentelor solicitate și puse la dispoziție de către reprezentantul legal al Societății MKB ROMEXTERRA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., echipa de control a constatat, în principal, următoarele:

- la capitolul „Rezultate financiare”, societatea înregistrează pierdere atât la 31 decembrie 2013, cât și la 30 martie 2014;
- societatea a solicitat tuturor societăților de asigurare cu care a colaborat rezilierea contractelor de intermediere;
- societatea nu înregistrează debite (prime nedecontate și/sau documente cu regim special nereturnate) în relația cu societățile de asigurare;

- societatea a notificat asigurații cu privire la faptul că activitatea va înceta, iar toate conturile societății se vor închide și că toate primele de asigurare scadente aferente polițelor în derulare să fie achitate direct în conturile societăților de asigurare care au emis respectivele polițe;

- societatea nu a avut și nu are litigii cu asigurători, intermediari în asigurări, angajați/foști angajați, clienți/foști clienți sau orice alți terți, în legătură cu activitatea de brokeraj în asigurări, și nu a înregistrat plângeri sau reclamații în legătură cu activitatea desfășurată;

- societatea nu înregistrează debite față de Autoritatea de Supraveghere Financiară în contul taxei de funcționare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu art. 5 lit. g) și art. 35 pct. 7 lit. e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă, la cerere, retragerea autorizației Societății MKB ROMEXTERRA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, intrarea Poiana nr. 14, sectorul 1, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu numărul J40/14682/28.08.2008, cod unic de înregistrare 24395242/29.08.2008, și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu numărul RBK 543/20.01.2009.

Art. 2. — Societatea are obligația să își notifice clienții în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurători, rămânând direct răspunzătoare

pentru neîndeplinirea obligațiilor asumate prin contracte, anterior comunicării prezentei decizii.

Art. 3. — După data retragerii autorizației, brokerului de asigurare i se interzic desfășurarea activităților de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 18 iulie 2014.
Nr. 800.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE
privind sancționarea Societății INTERLAND BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.
cu interzicerea temporară a activității

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, consemnată în extrasul procesului-verbal al ședinței din data de 18 iunie 2014, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului efectuat în perioada 3 aprilie 2014—4 aprilie 2014 și în data de 7 aprilie 2014 la Societatea INTERLAND BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în București, str. Cernișoara nr. 41, bl. O11, sc. B, et. 2, ap. 71, sectorul 6, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/8492/04.08.2009, cod unic de înregistrare 25847702/04.08.2009, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu nr. RBK 580/25.09.2009,

a constatat următoarele:

Societatea nu are sediu social destinat desfășurării activității pentru care a fost autorizată, la care să fie prezent în permanență un angajat al brokerului, în cadrul programului zilnic de lucru, fiind astfel încălcate prevederile art. 2 lit. e) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010, cu modificările și completările ulterioare, ceea ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și k), precum și ale art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează Societatea INTERLAND BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în București, str. Cernișoara nr. 41, bl. O11, sc. B, et. 2, ap. 71, sectorul 6, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/8492/04.08.2009, cod unic de înregistrare 25847702/04.08.2009, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu nr. RBK 580/25.09.2009, cu interzicerea temporară a exercitării activității până la data la care vor fi create condițiile desfășurării acțiunii de control.

Art. 2. — (1) Pe toată perioada de interzicere temporară a exercitării activității de intermediere, brokerului de asigurare i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Brokerul de asigurare are obligația să aducă la cunoștința clienților săi interzicerea temporară a exercitării activității de intermediere în asigurări, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — Reluarea activității Societății INTERLAND BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. se dispune prin decizie motivată a Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 4. — (1) Împotriva prezentei decizii, Societatea INTERLAND BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 18 iulie 2014.
Nr. 802.

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind desemnarea organismului de gestiune colectivă Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR) drept colector al remunerațiilor convenite producătorilor de fonograme pentru retransmiterea prin cablu

În conformitate cu prevederile art. 138 alin. (1) lit. a) și f) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile pct. 4 din Metodologia privind stabilirea remunerațiilor convenite titularilor de drepturi de autor și titularilor de drepturi conexe pentru retransmiterea prin cablu, cuprinsă în Decizia civilă nr. 263 A din 16 noiembrie 2010 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze de proprietate intelectuală, publicată în baza Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 327/2010,

ținând cont de Referatul Direcției registre și gestiune colectivă nr. RG II/6.229 din 25 iulie 2014,

în baza prevederilor art. 7 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare, ale Deciziei prim-ministrului nr. 427/2012 privind numirea doamnei Irina Lucan-Arjoca în funcția de director general adjunct al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, precum și ale Deciziei prim-ministrului nr. 73/2014 privind exercitarea atribuțiilor directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

directorul general adjunct al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se desemnează Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR), cu sediul social în municipiul București, bd. Nicolae Titulescu nr. 88B, sectorul 1, drept colector al remunerațiilor convenite producătorilor de fonograme pentru retransmiterea prin cablu a fonogramelor, stabilite prin Metodologia privind stabilirea remunerațiilor convenite titularilor de drepturi de autor și titularilor de drepturi conexe pentru retransmiterea prin cablu, publicată în baza Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 327/2010.

Art. 2. — Începând cu data publicării prezentei decizii, Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 102/2011 privind desemnarea organismului de gestiune colectivă Asociația Producătorilor de Fonograme din România — A.D.P.F.R. drept colector al remunerațiilor convenite producătorilor de fonograme pentru retransmiterea prin cablu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 15 martie 2011, își încetează aplicabilitatea.

Art. 3. — Prezenta decizie poate fi atacată la instanțele judecătorești de contencios administrativ.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe site-ul www.orda.ro.

Director general adjunct,
Irina Lucan-Arjoca

București, 28 iulie 2014.
Nr. 79.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 807983